

Arafalık 2

– AZİZ REMZİ · 01 Mayıs 2022

Arife sabahları, şeker tadında çocuk masumluğunda yaşanır.Hayatın en önemli en değerli anlarıdır.Yetim, öksüz demeden hepsinin yüzünde güller açtırır. Onlar gülerken çıkarsız, hesapsız içten gülerler.Onların gülüşünde kainat mutlu olur.Onlar zamana değer katarlar.Sadece bize o mutlu anlarda onların başını okşamak düşer.Çok mu zor, yarın ki bayram sabahında bir yetim evine bayram olmak?Çok mu zor bir garibe gülmeyi hediye etmek?

Dün kaldığımız yerden anılarımıza devam edelim.

Babamı, o sabah ilk defa bu kadar mutlu ve gülerken görmüştüm.Alnındaki derin çizgiler düzleşmiş yüzünde güller açıyordu sanki.Bir taraftan kabanını giyiyor bir taraftan bize bakarak;

-Hadi bakalım çocuklar çarşıya gidiyoruz.

Ömer amcamla beraber birbirimizin yüzüne çocuk saflığında baktık. Merdivenleri inerken, içim içime sığmıyordu.Babamla ilk defa çarşıya çıkacaktık.Aşağı indiğimizde ikimizde elinden tutarak kesme taşlı ,arnavut kaldırım sokakları hızlıca geçtik.Çarşıya gelmiştik.Efil efil çağ kebabı kokan, çağcı Kazım'ın olduğu yöne doğru gidiyorduk. Nasılda canım çekmişti bir bilerseniz. Lokantadan içeri girmiştik ,şaşkınlığım iki katına çıkmıştı. O güzel kokuları içime çeke çeke sağda bir masaya oturduk.Ömer amcam karşımda babam çaprazımdaydı.Garson geldi.Masayı temizledi sonra soğan ve domatesten oluşan söğüşler getirdi.Ardından lavaş ekmeği ve doğranmış pideleri masaya koydu.Yeni piştikleri kokusundan belliydi. Ciğerlerimize kadar sinmişti.Rüyada mıyım değil miyim anlamak için etrafa alık alık bakıyordum.Babam durumu anlamış olacak ki;

-Ne o Selim beğenmedin mi yoksa ?

Kısa bir şaşkınlıktan sonra kekeleyerek;

- Be be beğenmez olur muyum hiç...

Doyana kadar çağ kebabı yedik.

Peşinden üzeri bol fındıklı şerbeti yanlarından taşan kadayıf dolması yedik.ilk defa lokantada yemek yemiştim.Ne kadar güzel bir duyguydu tarif edemem.Babam , Kazım amcaya hesabı ödedi ve teşekkür etti.

Dışarı çıktık elli metre yürüdüktan sonra "Konfeksiyoncu Halis" yazan mağazadan içeri girdik.Yüzlerce kıyafet vardı.Hepsi birbirinden güzel görünüyordu

Mağazanın sahibi güler yüzüyle bizi karşıladı.Mağazanın içi tarif edemeyeceğim güzellikte temiz kumaş kokuyordu.Babama doğru gelirken ellerini açtı;

-Ooo İbrahim abi sen buralar dedi.

Sonra ,bize doğru eğildi yine gülümsüyordu. Pala bıyıklı ve iri göbekliydi.Giydiği ütülü pantolonu ve mavi gömlekli haliyle şirin gözüküyordu.Son derece samimi konuşmasıyla bize baktı;

-Siz de hoşgeldiniz çocuklar , dedi.

Birkaç deneme sonrası bize bir pantolon,penye ve kabandan oluşan çantaları hazır etmişti.Ömer amcam ve ben çantalaramızı elimize aldığımızda sevincimizi tarif etmemiz mümkün değildi.

Ömer amcama hayretle yaklaştım;

-Bunlar bizim mi , dedim.

En az benim kadar şaşkın olan Ömer amcam yerinde duramaz ve heyecan içinde ;

-Evet evet, dedi.

İkimizde mutluluktan uçuyorduk.Az sonra karşı kaldırıma geçtik.Bir sürü

Dükkan vardı.Karşısında durduğumuz tabelaya " Kunduracı Kadir" yazıyordu.

İçeri girdik.Altmış yaşlarında kır saçlı,uzun boylu şakakları ve elmacık kemikleri içeri çökmüş zayıf yüzlü amca bize doğru geldi,babama elini uzatarak;

-Hoşgeldiniz, dedi.

Bize çok samimi davranıyordu.Masasının karşısında bulunan ahşap sandalyelere oturduk.Butona bastı ve dört çay söyledi.Tavşan kanı çayları afiyetle içtik.Bize hayatla ilgili nasihatler verdi.Başımızı okşadı ve ;

-Eğer derslerinize iyi çalışır karnemizi pekiyi ile geçerseniz beğendiğiniz ayakkabıların parasının yarısını almayacağım.Söz mü , dedi.

Biz de onun bu samimi konuşmasına içtenlikle söz verdik.

Bize tekrar dönerek;

O paralar size bayram harçlığı olsun, ha bu arada yarın sabaha kadar ayakkabıları kutusundan

çıkarmayın tamam mı dedi.

Babama da dönerek;

-Ver bakalım bu yakışıklıların harçlığını, dedi.

Babam paralarımızı verdi.

Bu kadar güzel ve ömrüm boyunca unutamayacağım çarşı ziyaretinden sonra eve gelmiştik.Keyfimize diyecek yoktu.Dedeme, nineme ve anneme olanları heyecanla anlattık.Onlar da birbirlerinin yüzüne gülerek baktılar.

Bayram sabahını iple çektik.Gözümüze gram uyku girmedi. Sabahın ilk ışıklarıyla kalktık yeni alınan kıyafetlerimizi giydik.Sonra, ayakkabı kutularını açtık, iskarpinlerimizi çıkardık.İkimizde sağ ayağımızı içine sokmuştuk ki bir hışırtı duyduk.Hayretle ellerimizi içeri soktuk ve ikimizde iskarpinlerinin içinde para vardı.O amca bize bayram harçlığı koymuştu.Gözlerimizin içi gülüyordu.

Bu anları hiç unutamıyorum.Tam bir bayram coşkusu yaşamıştık.

Şimdiden tüm dostların bayramı mübarek olsun.

Selim Adım

ERzurum